

Ένας κομμουνιστής θα διοικήσει τη Νέα Υόρκη με σοσιαλιστικό πρόγραμμα;

Παναγιώτης Μαυροειδής

1. Στο ερώτημα αυτό, **ο Τράμπ θα απαντήσει ναι.** Έχει τους λόγους του. Αφενός θεωρεί ότι **ο αντικομμουνισμός είναι ένα ατού** στη δημόσια πολιτική συζήτηση στις ΗΠΑ, υπέρ υπερσυντηρητικών στις ΗΠΑ. Είναι ένα ωφέλιμο για αυτόν στίγμα για κάθε αντίπαλό του, ακόμη και τον πιο μετριοπαθή ή και ...αντικομμουνιστή (αλλά αντιΤραμπικό). Αφετέρου, έχει μια προληπτική λειτουργία αυτό το ταμπελάρισμα απέναντι στο δυνητικό κίνδυνο εκτροπής ριζοσπαστικών τάσεων: **«μην κοιτάτε προς τα εκεί!»**. Κατά τα άλλα **το μόνο αληθινό** στην παραπάνω ερώτηση είναι **η ...Νέα Υόρκη.**

2. Η ανάδυση και **πιθανότατη εκλογή Μαμντάνι**, ενός μετριοπαθή σοσιαλδημοκράτη ως προς την «εσωτερική» κομματική ιδιότητα, αλλά τελικά υποψήφιου του Δημοκρατικού Κόμματος (βασικότατου πυλώνα του αστικού συστήματος στις ΗΠΑ), έχει τη σημασία της, αλλά ας μη λέμε και ό,τι θέλουμε, μην ονειροβατούμε και κυρίως ας μη προσπαθούν κάποιοι να δικαιώσουν τη γνωστή τακτική και άποψη ότι δήθεν τα πράγματα θα αλλάξουν αν η αριστερά δράσει ως **«αριστερή πτέρυγα»** μεγάλων αστικών κομμάτων.

3. Η (πιθανή) νίκη του Ζόχαν Μαμντάνι, αποτελεί μέρος ενός ευρύτερου φαινομένου **δυσπιστίας και οργής προς το πολιτικό σύστημα και τα δύο μεγάλα κόμματα** (Δημοκρατικό και Ρεπουμπλικανικό), το οποίο έχει δημιουργήσει ένα τεράστιο **πολιτικό κενό**. Προς το παρόν, σε συνολικό πολιτικό επίπεδο, αυτό το φαινόμενο παραμένει **ΕΝΤΟΣ**

ΤΩΝ ΠΛΑΙΣΙΩΝ αυτών των κομμάτων. Όχι χωρίς τρανταγμούς, αλλά ωστόσο ελεγχόμενα.

4. Είναι ο Τράμπ πρώτος που κατάφερε να αξιοποιήσει αυτή τη δυσαρέσκεια στις προεδρικές του νίκες το 2016 και το 2024, εκφράζοντας την ανάγκη «**στροφής προς τα δεξιά**» στο Ρεπουμπλικανικό κόμμα και στην πολιτική των ΗΠΑ. Αυτό δε σημαίνει απαραίτητα μια «στροφή προς τα δεξιά» στην κοινωνία γενικά, αλλά μια **μετατόπιση προς τους «αντικαθεστωτικούς»** και «αντισυμβατικούς» υποψηφίους τόσο στα «δεξιά» όσο και στα «αριστερά» (λόγω της **αυξανόμενης ταξικής οργής** στην αμερικανική κοινωνία). Το φαινόμενο Μαμντάνι είναι συνέχεια φυσικά του φαινομένου **Σάντερς, Κορτέζ** κλπ. Κατά ένα τρόπο, ο Τραμπ έσωσε το Ρεπουμπλικανικό Κόμμα, όπως και ο Σάντερς αναζωογόνησε το Δημοκρατικό Κόμμα. Όχι φυσικά τελεσίδικα, αλλά μεταθέτοντας και μετασχηματίζοντας τις αντιθέσεις και τάσεις βαθιάς κρίσης τους. Η πολιτική πόλωση αναπτύσσεται και **δε θα χαλιναγωγείται εύκολα εσαεί.**

5. Η δημοτική πλατφόρμα του Μαμντάνι είναι **να γίνει η Νέα Υόρκη πιο προσιτή για τους «πολλούς»**, μέσω δωρεάν και γρήγορων λεωφορείων, παιδικών σταθμών, παγώματος και ελέγχου ενοικίων και δημοτικών παντοπωλείων. Αυτό δεν έχει σχέση με **σοσιαλισμό κάποιου είδους.** Είναι **η μαυρίλα του σημερινού καπιταλισμού,** που κάνει να φαίνονται όλα αυτά εξαιρετικά ριζοσπαστικά, παρά το γεγονός ότι πολλές καπιταλιστικές χώρες ή μεγάλες πόλεις τους, έχουν (ακόμη...) πολιτικές όπως η δωρεάν ή σε μεγάλο βαθμό επιδοτούμενη συγκοινωνία ή φροντίδα παιδιών. Αλλά ας μη χάνουμε το μέτρο....

6. Το δημοτικό πρόγραμμα του Μαμντάνι, είναι αντικειμενικά **λιγότερο φιλόδοξο,** σε σχέση με την παράδοση του αμερικανικού σοσιαλδημοκρατικού ρεύματος του **190ου αιώνα,** όπου σε επίπεδο δήμων διεκδικούσε (και υλοποίησε όπως στο πιο διάσημο παράδειγμα του Μιλγουόκι που κυβερνήθηκε από σοσιαλιστές δημάρχους για δεκαετίες), μεγάλα έργα δημόσιων υποδομών (με πρώτο τότε το αποχετευτικό σύστημα, μεγάλης σημασίας για τη δημόσια υγεία τότε, εξ ου και ο όρος **“Sewer socialism”** που ξέμεινε).

7. Ενώ όλοι οι στόχοι του προγράμματος είναι σημαντικοί και δημοφιλείς, η πραγματικότητα είναι ότι η υλοποίησή τους **προσκρούει στην κρίση του αμερικανικού καπιταλισμού και επιθετικότητα της αστικής τάξης.** Άλλωστε η επίτευξή τους δεν εξαρτάται μόνο και κυρίως από τον δημοτικό προϋπολογισμό (ειδικά η **ακρίβεια** την οποία υποτίθεται θα μετριάσουν τα δημοτικά παντοπωλεία γειτονιάς, δίπλα στα μεγαθήρια supermarkets).

8. Ο Ζόχαν Μαμντάνι δηλώνει δημοκράτης σοσιαλιστής και είναι μέλος του DSA (Δημοκράτες Σοσιαλιστές Αμερικής), **αλλά τελικά είναι υποψήφιος ως Δημοκρατικός,** με

διακηρυγμένο στόχο να αναζωογονήσει και να ενισχύσει αυτό το αδύναμο κόμμα. Όπως είπε σε μια συνέντευξη στους New York Times , «αν θέλουμε να φέρουμε αυτούς τους Νεοϋορκέζους πίσω στο Δημοκρατικό Κόμμα, τότε πρέπει να τους δείξουμε ότι είμαστε σοβαροί στο να κάνουμε τη ζωή τους πιο προσιτή». Δηλαδή το (δεύτερο) κόμμα των γερακιών του πολέμου και της Wall Street....

9. Αν ο καημός και στόχος είναι η νίκη στις εκλογές για το δημαρχιακό αξίωμα, τότε δικαίως πολλοί και πολλές θα χαρούν σύντομα. Όμως αυτό είναι το ζητούμενο ή μήπως να σπάσει ο **φαύλος κύκλος του εγκλωβισμού της κοινωνικής και πολιτικής δυσαρέσκειας μέσα στο πλαίσιο του αστικού διπολισμού**; Η εμπειρία από την εκλογή και άλλων δημοφιλών μελών των DSA (όπως η **Οκάσιο Κορτέζ**), είναι ότι τελικά **δεν αλλάζουν αυτοί το Δημοκρατικό Κόμμα** (παρά τις διαφοροποιήσεις τους), **αλλά το Δημοκρατικό Κόμμα αλλάζει αυτούς**.

10. Όταν ο **Ζόχαν Μαμντάνι** δηλώνει συχνά πυκνά ότι είναι **σοσιαλιστής** (με όποιο περιεχόμενο, άλλωστε για τις ΗΠΑ μιλάμε...) ή και αλληλέγγυος στην Παλαιστίνη και όχι μόνο δεν απομονώνεται αλλά ενισχύεται, αυτό είναι σημάδι για **υπαρκτές τάσεις προς τα αριστερά** (και απόδειξη ότι **ο υστερικός αντικομμουνισμός μπορεί να δουλέψει και αντίστροφα!**). Ωστόσο, η σαφής οριοθέτησή του να εργαστεί **εντός του πλαισίου του Δημοκρατικού Κόμματος**, έρχεται σε πλήρη αντίθεση με αυτές τις δηλώσεις. Ακόμη και το πιο μικρό βήμα προς το σοσιαλισμό ή έστω αντικαπιταλιστικές, κοινωνικές και εργατικές κατακτήσεις, προϋποθέτουν **ταξική και πολιτική ανεξαρτησία από την αστική πολιτική**.

ΥΓ: Ο Τράμπ (μαζί με το Μασκ), την τελευταία στιγμή πούλησε τον υποψήφιο του Ρεπουμπλικανικού κόμματος υπέρ του Δημοκρατικού (πρώην Συντηρητικού) **Κουόμο** με την αιτιολογία ότι **“ένας κακός Δημοκρατικός είναι καλύτερος από ένα κομμουνιστή”!**